

ת"ד 13286/05/20 - מדינת ישראל נגד גומעה אל מחד

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 13286-05-20 מדינת ישראל נ' אל מחד

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד פארס חבשי
נגד	הנאשם	גומעה אל מחד ע"י ב"כ עוה"ד גנית ברונשטיין

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לתמרור 302 המחייב מתן זכות קדימה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה נזק וחבלות של ממש, בניגוד לסעיפים 2)62 + 2)38 (ו- 3)38 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן - "פקודת התעבורה") ובניגוד לתקנות 22(א) ו- 21(ב)2 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. (להלן - "תקנות התעבורה").

על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע, ביום 2.2.20 נהג הנאשם את רכבו ברשלנות, לא ציית לתמרור 302 המוצב בצומת בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת מבלי ליתן זכות קדימה לרכב המעורב אשר הגיע מימינו, חסם דרכו ופגע בו. כתוצאה מהתאונה ניזוקו 2 כלי הרכב ונחבלו הנאשם, הנהגת המעורבת ונוסע ברכב הנאשם אשר נחבל חבלות של ממש בדמות שברים של זיז רוחבי בחוליות L2 - L3 בעמוד השדרה.

טיעונים לעונש

2. המאשימה הפנתה לכך שהנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, לכך שנקבע כי נכנס לצומת בנסיעה רצופה בעת שהרכב המעורב אשר לו זכות הקדימה היה בשדה ראייתו. לשיטתה רף הרשלנות הוא גבוה. ב"כ המאשימה עדכנה כי הנהג המעורב אשר נחבל חבלות של ממש חזר למקום עבודתו לאחר 3 חודשים, וחזר לתפקוד מלא (נקבע לו 5%) נכות. נפגע העבירה ציין בפני המאשימה כי אינו מעוניין להתייצב בבית המשפט בשל הראיות לעונש וכי אין לו עמדה לגבי העונש. לשיטתה חומרת החבלות שנחבל הנהג המעורב הן ברף הבינוני.

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו. לדבריה מתחם העונש ההולם נע מפסילת המינימום הקבועה בחוק ועד מספר חודשי פסילה, לצד ענישה נלווית. לאור מכלול הנסיבות טענה המאשימה כי יש להטיל על הנאשם פסילה בת 10 חודשים לצד פסילה מותנית וקנס.

3. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם נע מ- 3 חודשי פסילה ועד מספר חודשי פסילה לצד ענישה נלווית. לשיטתה עמדתה העונשית של המאשימה אינה תואמת את המתחם אליו עתרה.

לשיטתה בעניינו של הנאשם קיימת הצדקה לחרוג לקולה מעונש המינימום שקבע המחוקק וזאת בשל מחדלי

הבחון המשטרתי, אשר לא ערך שחזור לתאונה ולא בדק את מהירות הנהגת המעורבת. לדבריה בעת ביצוע העבירה עבד הנאשם כנהג בחברת אגד תעבורה, עבודה שכללה הרבה לחץ, בעקבות האירוע איבד הנאשם את מקום עבודתו. לדבריה, הנאשם בן 53 נשוי ואב לשמונה ילדים. עברו התעבורתי מקל, כל הרשעותיו התיישנו. הנאשם נעדר עבר פלילי. רישיונו דרוש לו כדי להגיע למקום עבודתו. אשת הנאשם אינה נוהגת ולכן אינה יכולה לסייע במטלות הכרוכות בנהיגה. הנאשם תומך באימו המבוגרת ומסיע אותה לטיפולים רפואיים. שלילת רישיונו של הנאשם תגרום לו לאבד מקום עבודתו. לפיכך עתרה ב"כ הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהימנע מהטלת פסילה בפועל.

4. הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על האירוע, ביקש סליחה מכל מי שפגע בו, ציין כי עובד היום כנהג אוטובוס ציבורי בחברה. ציין שהוא המפרנס היחיד של הבית ויפטרו אותו אם ישלל רישיונו. לדבריו אשתו אינה עובדת בגלל מצבה הרפואי. לדבריו התאונה התרחשה בשל לחץ. לדבריו הוא "לא משחק משחקים על הכביש".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שביצע הנאשם, הוא הגנה על שלום הציבור ושלמות גופו, ובפרט הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך.

6. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא משמעותית בשים לב לטיב החבלות שנגרמו לנוסע ברכבו.

7. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות:** נתתי דעתי לכך שהתאונה התרחשה בצומת, נתתי דעתי לכך שהנאשם לא ציית כנדרש לתמרור אשר חייב אותו לעצור וליתן זכות קדימה. הנאשם לא עצר בקו הדימוי של הצומת, במקום בו נפתח שדה הראיה. נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו עת הנאשם נוהג במיניבוס, אין מדובר ברשלנות נמוכה, אלא רשלנות שהיא לכל הפחות ברף הבינוני. בניגוד לטיעוני ב"כ המאשימה, לא נקבע בהכרעת הדין כי הנאשם נהג במהירות מופרזת. נתתי דעתי לחומרת החבלות. על פי כתב האישום לנהגת המעורבת לא נגרמו חבלות של ממש, עם זאת מעדותה שנמסרה שנתיים לאחר התאונה (פרו' מיום 2.2.22 עמ' 7 ש' 19-22) עולה כי עדיין סובלת מסחרחורות, כאבים, מתקשה בהרמת דברים כבדים, מתקשה בישיבה ממושכת. מי שנחבל חבלות של ממש הוא נוסע ברכב הנאשם אשר נחבל חבלות בדמות שברים בזיז. נתתי דעתי לכך שנפגע העבירה לא עבד 3 חודשים בעקבות הפגיעה ובסופו של יום החלים וחזר לשגרה מלאה.

8. **על מדיניות הענישה הנוהגת** ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

· רע"פ 1871/22 ירון דנוך נ' מדינת ישראל (23.3.22)

המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה רשלנית, אי מתן אפשרות להולכת רגל להשלים את החציה בבטחה, וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. להולכת הרגל נגרמו שבר באגן, שבר בצלע וחתך בקרקפת. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי פסילה ל-12 חודשי פסילה, לצד ענישה נלווית וגזר על המבקש 4 חודשי פסילת רישיון נהיגה; 4 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה. בית המשפט העליון מצא "להפנות מבט לכך שמעשיו של המבקש, אשר לחובתו 37 הרשעות קודמות, גרמו להולכת הרגל פגיעות וחבלות קשות ובהן - שבר באגן, שברים בצלעות וחתך בקרקפת. כמו כן, מאז התאונה היא סובלת מבעיה ניורולוגית ובעיות קשב וריכוז

ומתקשה לשוב לתפקוד תקין בעבודתה. בגין פגיעות אלו, נזקקה להליך שיקומי ממושך במשך כשנה בבית החולים תל השומר, ושנתיים נוספות בביתה, וכל זאת בכדי לנסות ולשוב לשגרת חייה. בנסיבות אלו, העונש שנגזר על המבקש בסופו של יום מקל עמו עד מאוד".

· רע"פ 8612/20 יורם גבאי נ' מדינת ישראל (12.1.21)

המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, סטיה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. המבקש סטה לשולי הכביש לאחר שהגיע לעומס תנועה, חסם דרכו של האופנוע שנהג בשולי הכביש והתנגש בו. לרוכב האופנוע נגרמו חבלות של ממש בדמות טחול מרוסק אשר הוצא בניתוח חירום ודימום מסיבי בבטן. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-36 חודשי פסילה לצד ענישה נלווית וגזר על המבקש 16 חודשי פסילה, מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט סווג את הפסילה כך שלא תחול על רכב מסוג מחפרון, על מנת שלא לפגוע בפרנסת המבקש. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות הערעור נדחתה.

· פל (חדרה) 12695-03-20 מדינת ישראל נ' דובר (27.10.21)

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה רשלנית, אי ציות לתמרור עצור וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש בדמות קרע במעי הגס, קרעים בכלי הדם ושברים בצלעות. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל פסילה בת 3-30 חודשים לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם מאסר מותנה בן חודשיים למשך שנתיים, פסילה בת 7 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, 4 חודשי פסילה מותנית, קנס בסך 1000 ₪ ופיצוי בסך 3500 ₪.

· ת"ד (תל אביב) 5267-07-12 מדינת ישראל נ' יצחק (25.3.15)

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה רשלנית, אי ציות לתמרור עצור וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש בדמות שבר טמפוראלי, שברים מרובים בעצמות הפנים ובסיס הגולגולת, שברים בסינוסים הספונאיד ומקסילרי ושברים בארובות דו"צ וזיגומה. אוזן שמאל נתלשה בעקבות התאונה- נתפרה למקומה וקיימת ירידה בשמיעה. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל פסילה בת 4-12 חודשים לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם, פסילה בת 8 חודשים ללא ניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, 4 חודשי פסילה מותנית וקנס בסך 1000 ₪.

· ת"ד (אשדוד) 2587-02-14 מדינת ישראל נ' באסם אבו סבית (28.10.15)

הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה רשלנית, אי ציות לתמרור עצור וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש בדמות שבר בחוליות וקונטוזיה בריאות. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל פסילה בת 5-30 חודשים לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם, פסילה בת 9 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, 5 חודשי פסילה מותנית, קנס בסך 1000 ₪, פיצוי בסך 1500 ₪ ו- 150 שעות של"צ.

9. לאור כל המפורט אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** בנסיבות שבפני כולל פסילת רישיון נהיגה לתקופה שנעה בין 4-18 חודשים לצד ענישה נלווית.

אני ערה לכך שהמאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 3 חודשי פסילה ועד מספר חודשי פסילה. אין בידי לקבל המתחם, שכן לאור חומרת החבלות הרף התחתון כמו גם הרף העליון של המתחם גבוהים יותר מאלו שהוצגו על ידי המאשימה.

השיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

10. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

11. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, לקחתי בחשבון את הנסיבות המפורטות בסעיף 40 יא לחוק העונשין התשל"ז 1977:

· לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על גרימת התאונה ובחר לנהל את משפטו עד

תום. לא מצאתי שיש בכך כדי להביא להחמרה בעונשו, אך אינו זכאי ל"הנחת הודיה" לה זכאי מי שבוחר לקחת אחריות על מעשיו.

לא מצאתי כי במחדלי החקירה של הבוחן יש כדי לשנות את מתחם העונש ההולם או כדי להשפיע על עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

· לקחתי בחשבון כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעורבותו בתאונה ועל תוצאותיה, והביע אמפתיה כלפי נפגעי העבירה.

· זקפתי לזכות הנאשם את היותו נעדר הרשעות בתחום הפלילי.

· לקחתי בחשבון שהנאשם אוזח ברישיון נהיגה משנת 1988 ולחובתו 17 הרשעות קודמות שהתיישנו כולן. כל הרשעותיו הן מסוג ברירת משפט והנאשם לא ריצה בעבר כל עונש פסילה. הנאשם לא הורשע בעבר בגרימת תאונת דרכים. עברו של הנאשם, מעיד עליו כי הוא נהג זהיר בדרך כלל, ומציית לחוקי התנועה.

· לקחתי בחשבון את פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו. הנאשם בן 53, נשוי ואב ל-8. מפרנס יחיד. תומך באם מבוגרת. הנאשם מתפרנס מנהיגתו. שלילת רישיון תגדע פרנסתו ויכול ותגרום לפיטוריו.

12. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם בסמוך לרף התחתון של המתחם.

עונשו של הנאשם

13. לאור כל האמור מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מורה על פסילתו של הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה 4.5 חודשים. בתום 3 חודשי פסילה תסווג הפסילה כך שתותר נהיגת רכב אשר דרוש עבורו רישיון נהיגה בדרגה B (למעט אוטובוס זעיר פרטי). הפסילה תחל לא יאחר מיום 1.5.23. מוסברת לנאשם החובה להפקיד את הרישיון במזכירות בית המשפט.

ב. אני מטילה על הנאשם פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ג. קנס בסך 1200 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים תשלום ראשון לא יאחר מיום 10.4.23

את הקנס ניתן לשלם תוך 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. הנאשם יתחייב בפני על סך של 2,000 להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שלוש שנים מהיום. לא יתחייב הנאשם כאמור, יאסר למשך 10 ימים.

ניתן היום, ד' טבת תשפ"ג, 28 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.